

فضاهای سبز شهری و کاربریهای ادغام شده در آن

تراب امیر قاسمی

معاونت امور باغبانی وزارت کشاورزی، تهران

گرایش به شهرنشینی و برخورداری از امکانات فراهم شده در شهرها باعث جدایی انسان از طبیعت شده است. دگرگونیهای محیط شهری به تدریج از میزان فضای سبز آن کاسته و فضاهای ساخته شده به وسیله آدمی حایلی بین وی و طبیعت زیبا گردیده است. علاوه بر این محیطهای پیر تراکم انسانی، کارخانجات و وسایط نقلیه شهری، باعث آلودگی هوای شهرها می گردد که در این میان نقش فضای سبز در تعدیل شرایط نامناسب محیط بسیار با اهمیت تلقی می شود.

بدین جهت در فرآیند بنای شهرها مکان نمایی فضای سبز باید حتی مقدمتر از مکان نمایی خیابانها، جاده ها و ساختمانهای مورد توجه برنامه ریزان شهری قرار گیرد. از طرفی در برنامه ریزی شهری باید همواره سعی شود که ترکیب مناسب و ارتباط منطقی بین شهر و فضای سبز وجود داشته و این پیوند تداوم داشته باشد.

به نظر می رسد که بهترین راه حل برای این موضوع، ترکیب کاربریها است، چرا که به سبب گذران اوقات فراغت یا دسترسی به فرهنگی غنی، برنامه ریزان مجبور به قرار دادن فضاهای خدماتی و فرهنگی در داخل فضاهای سبز می باشند و در نتیجه این ترکیب و ادغام است که انسان شهرنشین با گرایش به هر یک از این دو عامل (فضای سبز و فضاهای فرهنگی و خدماتی) از بخش دیگر نیز استفاده می نماید.

ایجاد غرفه های تجاری، فروشگاهها، کتابخانه ها، آمفی تئاتر، سینما و سایر مراکز تفریحی در داخل فضاهای سبز، ارتباط مردم را با فضای سبز بیشتر می کند.

در یک کلام، انسان هنوز نتوانسته است با سرعت پیشرفت تکنولوژی محیط خود را با وضع جدید کاملاً منطبق نماید. بنابراین به منظور کاهش لطمات و صدمات روحی و جسمی ناشی از زندگی شهری باید با تمهیدات گوناگون، از جمله ادغام کاربریهای مختلف با فضاهای سبز شهری، انسان را با طبیعت دلخواه و ذاتی خود تا حدودی مألوف و نزدیک نمود.